Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartis

2026-11-04, bylos Nr. eAS-1085-822/2026

Teismas: Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2026-11-04
Bylos Nr.: eAS-1085-822/2026
Teisminio proceso Nr.: 3-65-3-00213-2026-3
Bylos rūšis: Administracinė byla

Administracinė byla Nr. eAS-1085-822/2026
Teisminio proceso Nr. 3-65-3-00213-2026-3
Procesinio sprendimo kategorija 43.5.1.1 (S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS
NUTARTIS
2026 m. lapkričio 4 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Arūno Dirvono, Beatos Martišienės ir Skirgailės Žalimienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjo O. Z. atskirąjį skundą administracinėje byloje dėl Regionų administracinio teismo 2026 m. balandžio 8 d. nutarties dalies panaikinimo pagal pareiškėjo O. Z. skundą atsakovui Utenos apskrities vyriausiajam policijos komisariatui dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Aprašomoji dalis

Teisėjų kolegija nustatė:

I.

Pareiškėjas O. Z. (toliau – ir pareiškėjas) su skundu kreipėsi į teismą, prašydamas: 1) panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriaus 2026 m. vasario 17 d. sprendimą Nr. 21RE4-42 (AG4-209/22-2025); 2) panaikinti Utenos apskrities vyriausiojo policijos komisariato 2025 m. gruodžio 5 d. sprendimą Nr. 89-S-2951; 3) pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti Administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ir ANK) 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui); 4) įpareigoti atsakovą grąžinti transporto priemonę (duomenys neskelbtini) (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) pareiškėjui, nustatant, kad pareiškėjui nekyla pareiga apmokėti už priverstinį transporto priemonės saugojimą ir nuvežimą, nes šios išlaidos atsirado dėl neteisėtų atsakovo veiksmų.

II.

Regionų administracinis teismas 2026 m. balandžio 8 d. nutartimi, be kita ko, nutarė: atsisakyti priimti pareiškėjo skundo dalį dėl reikalavimo, kuriuo prašoma pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti ANK 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui); priimti pareiškėjo skundo dalį dėl reikalavimų: 1) panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriaus 2026 m. vasario 17 d. sprendimą Nr. 21RE4-42

(AG4-209/22-2025); 2) panaikinti Utenos apskrities vyriausiojo policijos komisariato 2025 m. gruodžio 5 d. sprendimą Nr. 89-S-2951; 3) įpareigoti atsakovą grąžinti transporto priemonę (duomenys neskelbtini) (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) pareiškėjui, nustatant, kad pareiškėjui nekyla pareiga apmokėti už priverstinį transporto priemonės saugojimą ir nuvežimą, nes šios išlaidos atsirado dėl neteisėtų atsakovo veiksmų.

Teismas pažymėjo, kad reikalavimas, kuriuo prašoma pripažinti tam tikras aplinkybes negali būti savarankišku ginčo administracinėje byloje dalyku. Tam tikrų aplinkybių pripažinimas gali būti argumentu, pagrindžiančiu teismo sprendimą, tačiau negali būti sprendimu dėl bylos iš esmės. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas ne kartą yra konstatavęs, kad administracinių teismų kompetencijai nepriskirtinas nagrinėjimas prašymų, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų konstatavimo. Reikalavimas, kuriuo nesiekiama išspręsti administracinio ginčo, ir kurio patenkinimas nereikštų pažeistų teisių ar teisėtų interesų apgynimo, negali būti administracinės bylos nagrinėjimo dalyku (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. kovo 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. Nr. A14-261/2007, Administracinių teismų praktika Nr. 1 (11), 2007, 206-213 l., 2007 m. kovo 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. Nr. A17-217/2007).

Taigi, teismas atsisakė priimti kaip nenagrinėtiną teismų Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) nustatyta tvarka (ABTĮ 33 str. 2 d. 1 p.) reikalavimą, kuriuo prašoma pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti ANK 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui).

III.

Pareiškėjas atskirajame skunde prašo: 1) panaikinti pirmosios instancijos teismo nutarties 2 punktą; 2) priimti naują sprendimą – pripažinti, kad pareiškėjo reikalavimas, kuriuo prašoma pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti ANK 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui), turi būti nagrinėjamas ir jį priimti; 3) jei apeliacinės instancijos teismas manytų, kad neįmanoma išspręsti šio klausimo iš esmės, perduoti jį nagrinėti iš naujo pirmosios instancijos teismui; 4) jeigu teismas konstatuotų, kad terminas praleistas – atnaujinti terminą atskirajam skundui paduoti kaip praleistą dėl svarbios priežasties.

Pareiškėjas paaiškina, kad teismas neteisingai kvalifikavo pareikšto reikalavimo teisinę prigimtį ir susiaurino ginčo dalyką priešingai jo tikrajam turiniui. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad be atsakovo veiksmų teisėtumo įvertinimo neįmanoma: nustatyti išlaidų paskirstymo teisėtumo; nustatyti priežastinio ryšio tarp atsakovo veiksmų ir pasekmių; atkurti pažeistas pareiškėjo teise. Be to, atsakovo veiksmų pripažinimas neteisėtais yra būtina sąlygą pareiškėjui įgyvendinti teisę į žalos atlyginimą pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.271 straipsnį. Pareiškėjo vertinimu, teismas taip pat rėmėsi bylai neaktualia teismų praktika.

Motyvuojamoji dalis

Teisėjų kolegija konstatuoja:

IV.

Atskirojo skundo dalykas – Regionų administracinio teismo 2026 m. balandžio 8 d. nutarties dalies, kuria atsisakyta priimti pareiškėjo reikalavimą pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti ANK 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui), pagrįstumas ir teisėtumas.

Teisėjų kolegija pirmiausiai pažymi, kad teisė kreiptis į teismą teisminės gynybos yra fundamentali asmens teisė,

pripažįstama tiek nacionalinių (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 str. 1 d., Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 4 str. 1 d., ABTĮ 5 str. 1 d.), tiek tarptautinių teisės aktų (Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 2 str. 3 d., Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 str. 1 d., 13 str.), tačiau ji neatsiejama nuo asmens pareigos padaryti tai pagal įstatymų nustatytas taisykles.

Pareiškėjas skunde prašė pripažinti neteisėtais atsakovo veiksmus, pasireiškusius nepagrįstu atsisakymu taikyti ANK 603 straipsnio 4 dalyje numatytą alternatyvų transporto priemonės saugojimo būdą (perdavimą saugoti šeimos nariui). Teisėjų kolegija pažymi, kad reikalavimas, kuriuo siekiama ne išspręsti administracinį ginčą, kuriame priimtas pareiškėjui nepalankus sprendimas, o tik konstatuoti tam tikras juridinę reikšmę turinčias aplinkybes ar faktus, negali būti administracinės bylos nagrinėjimo dalyku. Tam tikrų faktų pripažinimas pats savaime nesukeltų pareiškėjui jokių teisinių pasekmių, jis gali būti tik motyvas, argumentas teismui priimant sprendimą tenkinti pareiškėjo skundą. Toks prašymas teisme kaip savarankiškas reikalavimas pagal ABTĮ nuostatas negali būti nagrinėjamas, kadangi neatitinka ABTĮ 24 straipsnio reikalavimų, pagal kuriuos skundo reikalavimas turi būti toks, kuriuo remiantis priimtas teismo sprendimas sukeltų tam tikras teisines pasekmes kitai bylos šaliai, kad nekiltų abejonių dėl galimybės jį įvykdyti, t. y. pašalinti padarytą teisės ar teisėtų interesų pažeidimą, įpareigoti atsakovą įvykdyti konkrečius veiksmus ir panašiai. Teiginiai dėl tam tikrų faktų pripažinimo ar nepripažinimo gali būti vertinami kaip pareiškėjo skundo motyvuojamoji dalis, bet ne kaip savarankiškas reikalavimas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. liepos 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS63-359/2011, 2015 m. birželio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-226-143/2015, 2017 m. kovo 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-117-520/2017). Nagrinėjamu atveju minėtu pareiškėjo reikalavimu nesiekiama apginti kokias nors galbūt pareiškėjo pažeistas teises, o jo tenkinimo atveju pareiškėjui nekiltų jokių teisinių pasekmių.

Apibendrindama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas priėmė teisėtą ir pagrįstą nutartį, kurios keisti ar naikinti pareiškėjo atskirajame skunde išdėstytais argumentais nėra pagrindo. Todėl skundžiama teismo nutartis paliekama nepakeista, o pareiškėjo atskirasis skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Rezoliucinė dalis

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 154 straipsnio 1 punktu, teisėjų kolegija

nutaria:

Pareiškėjo O. Z. atskirąjį skundą atmesti.

Regionų administracinio teismo 2026 m. balandžio 8 d. nutartį palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai Arūnas Dirvonas
Beata Martišienė
Skirgailė Žalimienė